

לאכול ממנו? והוא צחק מאתנו — „מה אני — טפוש? איך אוכל להצליח לדוג את אותו דג בעוד שנה שנתיים?” שאלנו אותו כל כמה זמן הם דגים ככה? והוא ענה (זה היה יום ראשון בשבוע) כל חמישה ימים יוצאים לדוג — אם תבואו ביום ראשון הבא — אז תראו אותנו שוב פעם. לאחד הדייגים כלינגינה קשור על גבו, ואחרי הפצרות נעתר לבקשתנו, החל לנגן ואף לשיר.

הקלטנו אותו ברשם־קול וכשהשמענו לו ולידידיו את קולו — לא היה קץ לפליאתם. תור ארוך של יודעי שיר ונגינה נוצר על יד הרשם־קול ורק אחרי שעה ארוכה, כשכבר היה בידינו יכול גדול של שירים ונגינות — נתנו לנו לחזור „הביתה”, לאכסניה שלנו בסורוטי.

בערב ישבנו בחדר הקבלה של האכסניה והשמענו את השירים שהקלטנו. לא עברו מספר דקות ומכל העברים התכנסו ובאו בהמוניהם כל עובדי האכסניה, נשותיהם, שכניהם, וילדיהם וסתם סקרנים; הצטרפו כולם לשירת הרשם־קול, צהלו, רקדו, והתלהבו ולשמחתם לא היה קץ. אלי סמסון

זמן מה, כשהתקרבו — ראינו שזה קהל של כשלוש מאות אנשים, נשים וטף, בידיהם מקלות, חניתות ורשתות, ובעיקר סלים קלועים בצורת חרוט (קונוס), שצידו הרחב פתוח כלפי מטה, והם עוסקים — בדייג. הולכים אחד בצידו של השני בשורה חזיתית ארוכה, מכים לתוך המים בחניתות, פורשים רשתות ומניפים מעלה ומטה את הסלים; וכאשר דג נלכד בתוך הסל — שולים אותו דרך הפתח שבצידו העליון של הסל. חשבתי לתומי: הנה הולכים הם בשורה חזיתית ובוודאי כך מגרשים לפנייהם להקות דגים גדולות, וכאשר יתקרבו לחוף הדגים יתרכזו בשטח קטן — או אז יתחיל עיקרו של הדייג. אולם טעיתי: כולם הגיעו לחוף; בידי חלק מהם דג או מספר דגים מושחלים על חוט, ומכאן מתפזרים וחוזרים לבייתם.

אלה שלא הצליחו לדוג אף דג — לא האיר להם המזל פנים! כך מסביר לנו נער צעיר, היחיד הדובר אנגלית מכל ההמון הגדול. בידו של הנער דג קטנטן שלא יצלח למאום. שאלנו אותו מדוע הוא מוציא דג כזה מהמים? — הרי בעוד שנה שנתיים יגדל הדג ורק אז יהיה מה

מכתב למערכת

לכבוד

מערכת „משק הבקר והחלב”

ח. נ.

בכתבה של הח' אורי יטבת „על פרסים ועל חלב נקי” (חוברת מס' 77-78) מוזכר גם שמי בקשר להערות על טיב החלב („מר פולק ממשרד הבריאות”), למניעת אי־הבנה כלשהיא ברצוני להעיר, שהדברים נאמרו ע”י מר פרנק ממשרד הבריאות ולא עלידי, שהרי לא דיברתי כלל בכנס בכפר־חיים. אבקשכם לפרסם הערתי זו בחוברת הקרובה של „משק הבקר והחלב”.

בברכת חברים,

אינג' פ. פולק

ת”א, 30.1.1966

השימוש ב„משעי” לתספורת העטין

במשקנו התלבטנו — לקראת החורף — באיזה אמצעי להשתמש להורדת השיער מהעטין, התחלנו להשתמש ב„משעי”.

הביצוע הוא פשוט: מריחת המשחה (דלילה) אחרי החליבה על העטין 10—15 ס”מ מעל בסיס הפטמות. עד החליבה הבאה השערות נעלמות והעטין נשאר חלק למשעי. משתמשים ב„משעי” בדרגת חריפות בינונית. מחירו בבית־החרושת — 1.20 ל”י לק”ג. ק”ג אחד מספיק לטיפול ב־12 פרות.

אם מתהווה גירוי על העטין, יש למרוח ברכות וואזלין והגירוי ייעלם.

לא נתקלנו בתופעות לוואי מזיקות והטיפול הנ”ל מקל על החליבה.

אהוד טל, רמה מנוח

גבעתי־חיים (מאוזד), 30.12.65